

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ... Α-ΧΡΙΣΤΑ !

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος

- Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Γεωργίου,
Καθηγητού του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Περπατώντας στην πόλη, βλέποντας βιτρίνες καταστημάτων, παρακολουθώντας γιορτές σχολείων, έρχονται κάποιες σκέψεις. Εορτάζουμε τα Χριστούγεννα όπως θα γιορτάζαμε τα γενέθλια κάποιου «αγαπημένου», έχοντάς τον όμως κλεισμένο σε ένα δωμάτιο, για να μη μας ενοχλεί. Στο σαλόνι στολίζουμε, γελάμε, ανταλλάσσουμε δώρα, αλλά η παρουσία του Χριστού είναι αδιάφορη και έτσι παραμένει κλειδωμένος, όπως ένα

ενοχλητικό παιδί.

Όπως τότε, έτσι και τώρα, «χώρος δεν υπάρχει» για το Θείο Βρέφος. Όχι γιατί δεν έχουμε «πανδοχεία», αλλά γιατί δεν έχουμε χώρο στην καρδιά μας.

Αντικαταστήσαμε:

- τη φάτνη με βιτρίνες,
- τη σιωπή με θόρυβο,
- την προσευχή με ρεβεγιόν
- τα ιερά πρόσωπα με ξωτικά,
- την ευχή «Καλά Χριστούγεννα» με τό «Καλές Γιορτές»,
- τη λέξη «Χριστούγεννα» με το ξενόφερτο «ΧMAS»,
- την προσμονή με κατανάλωση.

Γεννιέται ο Χριστός, αλλά εμείς ασχολούμαστε με τον Άη-Βασίλη, τα ανθρωπόμορφα δέντρα και τους καλικάντζαρους.

Μα πώς θα γνωρίσουν τα παιδιά μας τον Χριστό, όταν εμείς οι μεγάλοι Τον ανταλλάξαμε με όλα αυτά;

Κι έτσι, κάθε χρόνο, επαναλαμβάνεται η ίδια τραγωδία:

- Γιορτάζουμε το γεγονός, αλλά χάνουμε το Πρόσωπο.
- Υμνούμε τη Γέννηση, αλλά διώχνουμε τον Χριστό από τη ζωή μας.
- Θέλουμε έναν Χριστό βρέφος, ακίνητο και σιωπηλό. Όχι έναν Χριστό που ζητά χώρο, αλλαγή, μετάνοια.

Ο Χριστός συνεχίζει να γεννιέται «εκτός», όχι από ανάγκη, αλλά από επιλογή μας.

Τελικά, τι Χριστούγεννα θέλουμε ;

Χριστούγεννα με Χριστό ή Χριστούγεννα Ά- Χριστα;